

Ones waves olas

A cura de Jesús Alcaide

1. Claudia Pagès <i>Ventiladors petxines</i> , 2022 4 ventiladors, amb copinyes; sistema de nebulització 55 x 55 x 25 cm Cortesia de la Galeria Àngels Barcelona

Els ventiladors que presenta **Claudia Pagès** “donen forma a quatre tipologies del temps per a acabar amb el gerundi”, arquitectures de temps no-lineals, en les quals apareixen les copinyes que l'artista recollia en certes platges de Tarragona; paisatge avui fet d'arena importada i que d'alguna forma es va construint mitjançant un sistema de nebulitzadors que propaguen aromes de ciment, de mar Mediterrània, de buguenvil·lia i de baladre (flor desplaçada de la Mediterrània que ha estat anomenada amb connotacions racistes –la flor del moro– i que s'utilitza a les rotondes i als jardins de segones residències.

2. Itziar Okariz <i>Mear en espacios públicos y privados</i> , 2004 167 Greenpoint Av. Pati, sota la pluja, Brooklyn, Nova York Vídeo amb color i so 1’30”

Itziar Okariz *Mear en espacios públicos y privados*, 2001 River Street, Brooklyn, Nova York Vídeo amb color i so 1'45”

El treball d'**Itziar Okariz** es relaciona amb el context aquàtic, des del mateix interior del seu cos, mostrant la part de l'aigua que ens constitueix com a éssers vius, i donant lloc a una sèrie d'accions que, mitjançant el títol *Mear en espacios públicos o privados*, ha anat realitzant en diferents contextos i espais urbans i domèstics, amb la configuració d'una sèrie de registres als quals l'acció de pixar es converteix en il·legal o subversiva; segons les seves paraules “són petites modificacions de gestos corporals que d'alguna forma en posen de manifest la naturalesa com a ficcions socials, la seva construcció i el caràcter no natural de la ficció social”. Pixar dret és una ficció d'home, una construcció cultural que es desactiva mitjançant la repetició i la diferència.

3. Àngels Ribé <i>Intersecció donada</i> , 1969 Fotografia a les sals de plata 61 x 100 cm Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Dinath de Grandi de Grijalbo

Àngels Ribé *Intersecció de pluja*, 1969 Fotografia a les sals de plata 100 x 61 cm Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Dinath Grandi de Grijalbo

Àngels Ribé *Accumulation-Integration*, 1973/2001 Fotografia a les sals de plata 51 x 75 cm c/u Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona. Donació Rafael Tous

Figura clau de les pràctiques conceptuals a Catalunya, l'obra d'**Àngels Ribé** es desenvolupa mitjançant una sèrie d'accions que tenen en compte el context natural en el qual es desenvolupen. De la primerenca data de 1969, es presenten dos treballs, que ja s'han convertit en referents clàssics de la producció conceptual al context català, *Intersecció donada* i *Intersecció de pluja*, registres fotogràfics d'una acció en la qual es desplaça el sentit de l'objecte artístic cap al territori de l'experiència dins un context natural. Juntament amb aquestes, es presenta la sèrie *Accumulation-Integration* (1973-2001), registre d'una acció que realitzà en un festival a Evanston (Illinois) quan aconseguí que els bombers de Michigan li deixassin una mànega i, amb el simple acte de deixar la clau de pas oberta, va fer que es creàs un riu que arribàs a la mar.

4. María Tinaut <i>Albert Camus, El verano</i> , 2022 Grafit damunt cartó de conservació 72 x 150 cm Cortesia de la Galeria Rosa Santos. València-Madrid

Des de certes referències i llenguatges que connecten amb la pràctica post-conceptual nord-americana, el treball que **María Tinaut** presenta en aquesta exposició es proposa com a construcció visual de l'acte de la lectura de la novel·la *Albert Camus, El verano*, un llibre escrit per l'autora el 1950 com un exercici d'introspecció del batec dels dos cossos en relació amb el salnitre i l'escuma. La lectura del text de Camus i el rescat de les paraules com *cel*, *aigua*, *ona* i *mar* d'aquell produeixen el dibuix d'unes onades que es proposen com una abstracció d'aquells records de l'autor que ara produeixen un nou mapa mental, un diagrama ondulat sobre el mateix acte de la lectura.

5. Lucía C. Pino <i>She is becoming difficult to keep track of. This is the time of sweet</i> , 2017 Fotografia digital 42,5 x 50 cm i 115 x 86 cm Cortesia d'Ana Mas Projects, Barcelona

Lucía C. Pino *Dique*, 2022 Resina de polièster, plàstic, cartó, fibra de vidre i ferro 68 x 52 x 15 cm Cortesia d'Ana Mas Projects, Barcelona

Lucía C. Pino <i>Dique</i> , 2022 Resina de polièster, plàstic, cartó, fibra de vidre i ferro 68 x 52 x 15 cm Cortesia d'Ana Mas Projects, Barcelona

6. Pauline Fondevila <i>La promesa de la mar. El viatge immòbil</i> , 2002 Instal·lació de mides variables i fanzín Hi col·laboren: Museu Marítim de Mallorca, Jaume Amengual (artesà nàutic), alumnes de l'EASDIB, i mariners i marineres de vela llatina Galeria Diego Obligado i Plain Air

El passat 15 d'octubre de 2022, com a acte dins la Biennial de Pensament que es desenvolupà a Palma, l'artista **Pauline Fondevila** presentà l'acció *La promesa de la mar. El viatge immòbil*, una producció específica per al context de la ciutat de Palma en la qual treballà amb una sèrie d'estudiants de disseny i mà a mà amb un club de vela llatina, per a poder navegar per la badia de Palma amb una sèrie de vaixells, a les veles dels quals es podien llegir paraules extretes de cançons d'Antònia Font i d'altres referents culturals associats a l'illa. Navegant entre monumentals creuers, les veles de Pauline solcaven la mar fent-se fortes des de la imaginació poètica. Mesos després, la instal·lació es compon de tres veles (*San Borondón*, *Les ones* i *Paradís de glaceres*) i d'un fanzín realitzat per l'artista amb les imatges i els records d'aquells dies a l'illa.

 Ajuntament de Palma	 Palma Cultura Arts Visuals	 Casal Solleric
---	--	--

7. Irati Inoriza <i>Ejercicios a Ofelia</i> , 2021 Videoinstal·lació

Irati Inoriza *Donde se posa tu cuerpo*, 2023 Ceràmica, plàstic i ventilador Mides variables

Cos i cultura, mite i modernitat; on comença un i acaba l'altra en un procés de simbiosi natural. Partint dels *Ejercicios para Ofelia*, que **Irati Inoriza** realitzà amb l'equip de natació sincronitzada de Portugalete, per a aquesta exposició presenta una nova instal·lació en la qual continua solcant les relacions del cos amb el corrent aquàtic; en aquest cas mitjançant una sèrie de motllos de pedres realitzats sobre paisatges fluvials que ens conviden a pensar en allò que col·lapsa aquesta ona que es produeix per l'acció d'un ventilador sobre una làmina de plàstic. Cos i aigua, en una intensa comunitat.

8. Isabel Marcos <i>Arquitectura mojada</i> , 2021 Videoinstal·lació Pel·lícula monocal 10'12”

Partint de la planta de tractament d'aigua potable De Berenplaat, un complex arquitectònic brutal dissenyat per Wim Quist, construït el 1958 i situat al sud de Rotterdam, Països Baixos, on viu l'artista, **Isabel Marcos** planteja en aquesta videoinstal·lació que aquella aigua que circula per les nostres canonades ho fa amb una gran càrrega política i una història compartida sobre la propietat d'aquest bé subcomú (*undercommon*). Plantejada com un registre documental, el visitant de l'exposició pot tombar-se a gaudir de la peça sobre una plataforma de tessel·la ceràmica que recorda la de les piscines.

9. Marina González Guerreiro <i>Un deseo</i> , 2021 Plàstic, aigua, metall, arròs, flors, paper 125 x 122 x 70 cm Cortesia de la Galeria Rosa Santos. València-Madrid

Marina González Guerreiro *Para ti*, 2022 Ceràmica, arròs i flors Mides variables Cortesia de la Galeria Rosa Santos. València-Madrid

Com a restes que les ones duen, es van construint les escultures i les instal·lacions de **Marina González Guerreiro**. Per a aquesta exposició, presenta dos treballs, *Un deseo* i *Para ti*, dos elements que es construeixen a partir de restes i records, proposant una imatge sobre la fragilitat de la qual formam part. Una imatge en la qual s'amaga certa idea sobre allò aquàtic, en aquest gabinet de secrets que, sota les pintures d'ocells i flors del sostre de la sala, ens conviden a viatjar cap a d'altres llocs que no són aquí i cap als quals les onades materials de Marina ens condueixen. Un paisatge emocional. El territori perquè flueixin els desitjos.

10. Mainer López <i>Mimicking the birds, mimicking the waves</i> , 2021 Videoinstal·lació Produïda per KØS Museu d'Art en Espais Públics, Koge, Dinamarca

Començant la relació quasi geomètrica que les figures humanes tenen amb l'entorn en el qual viuen, el treball de l'artista basca **Mainer López** *Mimicking the birds mimicking the waves* (imitant els ocells, imitant les ones) es proposa com una instal·lació audiovisual en la qual un grup de persones va dibuixant les canviants línies de la mar amb les seves passes, com una coreografia que registra aquest etern fluir, una vegada i una altra, com aquelles ones que mai acaben. Coreografia social per a un *món* eternament canviant.

11. Mar Guerrero <i>Aguas cósmicas</i> , 2021 Impressions 3D en filament pla ostra i arena de construcció Mides variables

Al treball de **Mar Guerrero** hi ha una qüestió especulativa sobre l'horitzó que ha de venir. El projecte *Aguas cósmicas*, realitzat gràcies a les ajudes per a la creació en les arts visuals de l'Institut d'Estudis Baleàrics, posa en relació estudis sobre l'ecosistema marí i l'observació astronòmica mitjançant una obra escultòrica que es produeix en dues fases; en primer lloc, recollint un conjunt de plàstics procedents de la mar (fems marítim), que són modelats com a esferes i en els quals es va deixant una sèrie de restes i estranys caràcters; en segon lloc, aquestes peces són impreses en 3D (filament pla ostra), utilitzant així rebuigs naturals, biodegradables i compostables per a la seva construcció.

12. Laia Estruch <i>Sirena</i> , 2021 Ferro pintat i aigua Registre sonor de l'acció

En col·laboració amb Irene Solà, l'artista **Laia Estruch** proposa a *Sirena* una investigació sobre el viatge de la veu dins i fora de l'aigua, partint d'una sèrie de textos dins dels quals la imatge de la sirena ha estat present com a figura que no sols regala la inspiració als homes sinó que els aniquila. Per això l'artista s'introdueix en un element metàl·lic que, com a residu de l'acció i com a objecte derivat de la performance, queda exposat a la sala juntament amb el registre sonor de l'acció que es du a terme el dia de la inauguració de l'exposició.

13. Cristina Mejías <i>Canto rodao</i> , 2022 Ceràmica cuita, porcellana, fusta d'ipé, copinyes marines, xapes, cable d'acer, fricció i so

Cristina Mejías *La vara del aedo*, 2022 Vídeo monocal 3'42”

Cristina Mejías <i>Knot the tongue, grasp a stream</i> , 2023 Vídeo monocal 11'38”

Partint de la noció de melodia circular que construeix el nostre món, els treballs que **Cristina Mejías** presenta foren diferents exercicis realitzats en una residència a Pico do Refugio (Açores), en els quals la idea de l'aigua hi fou molt present, tant en aquesta instal·lació ancestral de canalització que es construeix enmig del bosc com en el moviment d'equilibri físic que manté una vara d'aede en un corrent fluvial. Juntament amb aquests dos vídeos, insistint en aquesta connexió circular, es presenta la instal·lació *Canto rodao*, una cortina d'elements ceràmics que, quan és traspasada per un cos, emet un so semblant a l'aigua en caure, una pluja circular que banya la nostra oïda i els nostres records.

14. Laia Ventayol i Cristina Moreno <i>Mundus vult decipi: Ergo decipiatur</i> , 2020 Instal·lació-font amb caixes de plàstic, motor, tubs de silicona, objectes trobats, aigua de font i sons binaurals

Construïda com una font amb presumptes poders de sanació, basant-se en les teories del físic alemany Franz Anton Mesmer, la instal·lació que les artistes **Laia Ventayol i Cristina Moreno** realitzaren en plena pandèmia de la covid uneix especulació i investigació situada, construint aquest *gabinet de les meravelles* marí que, per a l'exposició, s'ha implementat amb nous elements procedents de l'illa, aigua de Lluc i pedres de les salines del lloc, com una adaptació *site-specific* per a l'exposició i la ciutat de Palma. Comunitat, encontre i una sèrie d'objectes que ens conviden a viatjar per tots aquells llocs que configuren aquesta instal·lació, des d'Alemanyà fins a Palma.

Planta noble - Casal Solleric. 27/07-29/10/23